

Латините в Константиновград загубиха ума и дума. Повазени, зашеметени от неочакваното издигане на Асена, те бързаха да му докажат своето покорство. Жан дьо Бриен остана на запад, за да преговаря ~~их~~ с Венеция за пари, хора и кораби.

Изплашени от измяната ~~на~~ Перуджие, бароните на младия Бодуен се престараваха да изкажат верността и угодничеството си на славния победител, който бе прострял властта си по бреговете на трите морета. Препълнени със смирение ~~души~~ ^{дружини} рицари посленици на литинския двор, пристигнаха в стана на българския ~~двор~~ ^{цар}, носейки даровете и подчинението на ~~фр~~ ^{цар}ите.

След побягването си от Клокотница, княз Мануил се бе завърнал при жена си в Тесалоника и бе побързал да се обяви за заместник на пленения си брат, като се увенчал с императорска корона.

Ала разгневеното население предпочете да отвори широко портите пред бащата на Мануиловата жена, като на свой повелител, отколкото да търпи хомота на един нов ~~Комнен~~ ^{цар}.

Асен се отнесе бащински милостиво към слабия и некъдъбен княз. Направи се, че не подозира ~~императорското~~ ^{съществуването на} му звание и го възвеси ~~ка-~~ ^ито деспот на Тесалоника, която да управлява, заедно с цяла Тесалия, от негово име, като негов васал.

Мануил призна в сърцето си, че е по-добре да бъде деспот и зет на един могъщ император, отколкото пленник в Търновград.

Когато Иоан Асен разпъна шатри пред Сяр, в стана му дойдоха пратеници и от Светата Атонска гора. Игуменът на Ватопедския манастир "Света Богородица", му донесе молбата на ~~портата~~ ^{протата}: да благоизволи и потвърди с златопечатно слово ~~отрати~~ ^{справдини} и свободи, които те са имали винаги, при всички господари на ~~земята~~ ^{землята}, като им остави да владеят и занаяпрд големите имоти на Сярската и Струмската области.

Иоан Асен целуна ръка на игумена Доситей, покани го заедно с монасите на пирушка в шатрата си, отдаде им големи почести, благодари им